

hvilke som sagt synes mig vel begrundede. I det hele og store er det en Forbedring af Lønningen, naturligvis ikke nogen stor, thi naar det drejer sig om saadan en Mængde Mennesker, vilde det, naar man lagde noget væsentlig til, blive meget store Summer.

Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) talte om Ønskeligheden af en 7-Dages Periode og Lønningens Udbetaling om Mandagen. Det samme have flere andre ærede Medlemmer udtalt Ønsket om, ligesom ogsaa om en kortere Frist for Udlevering af Brød. Men det er netop af Hensyn til den kortere Frist for Udlevering af Brød, at jeg har fundet det heldigt at gaa til den 6-Dages Lønningsperiode. Under Kantonnementsforhold udleveres der for Tiden Brød hver anden Dag, men det stemmer ikke altid overens med Lønningsperioden, hvad der ikke er heldigt for Regnskabsvæsenet; Lønningsperiode og Brødperiode bør nogenlunde gaa op i hinanden. Og for at faa en kortere Brødperiode ogsaa paa Garnisonsfod, saaledes at Mandskabet kan faa friskere Brød, har jeg ment det rigtigt at gaa til den 6-Dages Lønningsperiode. Gaar man til en 7-Dages Lønningsperiode, vilde Brødudleveringsdagen og Lønningsdagen jævnlig ikke stemme sammen, og det vilde være administrativt uheldigt. Nu kan man jo nok sige, at det nu og da kan ske, selvfølgelig ikke saa ofte ved en 6-Dages Periode som ved en 5-Dages Periode, at de menige faa Lønningen udbetalt paa en Søndag, og saa kan det gaa galt for nogle af dem. Men vi kunne heller ikke i den Grad være Formyndere for en Mand, at vi skulle være betænkte paa at stoppe ham, naar han har Lyst til at gaa ud og more sig en Søndag. Jeg kan ikke se, at det er saa forfærdeligt, det er dog voksne Mennesker, der her er Tale om.

Det Forhold, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds nævnte om Sygehusene, har jeg ikke været opmærksom paa, det er muligt, at man administrativt kan ordne det nok saa godt. Jeg skal have min Opmærksomhed henvendt derpaa.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted) talte om Undermunderingsgodtgørelsens Udbetaling. Den vil fremtidig blive udbetalt sammen med Lønningen efter det foreliggende Forslag. Kun i enkelte Tilfælde kan den indeholdes, og det vil den ogsaa nu blive, naar der er udleveret vedkom-

mende Mand visse Sager. Det kan ved Afregningen hænde, at han kommer til at skyldte noget, hvilket er meget ubehageligt, da det volder megen Vanskelighed for Regnskabsvæsenet. Det kan ske, at han betaler, naar han bliver indkaldt til Kantonnementsøvelser, men det er oftere, at han lader være med at betale, og saa følger det den Mand Aar ud og ind, hvad der volder meget Besvær. Administrationen saa helst, om Rigsdagen vilde sige: Lad ham løbe, lad ham være fri for at betale Gælden. Maaske vil det ikke fornøje de Mennesker saa meget, jeg tror ikke, Gælden trykker dem, men det vil i alt Fald fornøje Administrationen.

Det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds (J. H. Jensen) sagde, at han troede, at Kostforplejningens gennemgaaende var velset. Det er den ogsaa. Men vi maa huske paa, at der er to Slags Mennesker, der ikke bryde sig om den. Der er nogle Velhavere, der have Lyst til at have deres fulde Frihed, som de sige, de ville ikke have det Baand paa sig at skulle spise sammen med andre til bestemte Tider, og de ville helst gaa ud i Byen og spise, som de have Raad til det, og naar de have Lyst til det. Og der er andre, der hellere ville have et Stykke Brød med Margarine, naar de saa kunne faa en Pægl Brændevin til, end ordentlig Mad. De se heller ikke venlig til Forsøgsforplejningen. Men gennemgaaende har den vundet Tilslutning. Og det er ogsaa ualmindelig god Mad, der leveres. Det er i alt Fald min Erfaring, naar jeg har været rundt og set paa den og set paa Regnskaber og Spiseseddel og alt, hvad der ellers hører til. Kunde der en Gang findes en Lejlighed dertil, vilde jeg gerne se Rigsdagsmændene, enten i Helsingør eller et andet Sted ikke for langt borte, ved en Forsøgsforplejning. De vilde da faa at se, at det er noget virkelig godt, der bydes for Pengene. (*Nielsen-Grøn*: Maa vi ogsaa spise?) Ja, De skulle faa Lov til at spise alle sammen, og De skulle faa at se, at De kunne blive godt mætte. Der er som Regel en fast Periode af 14 eller 8 Dage, hvor man gaar Spiseseddelen igennem, og Mandskabet har for øvrigt ogsaa Del i Ordningen og kan være medbestemmende om, hvad der skal købes ind. Det var sikkert en Spøg af det ærede Medlem for Aalborg Amts 3die Valgkreds, naar han talte om Penge, der gik i den forkerte Lomme. Det er der ingen, der gør, og saa er det ingen Nytte til at nævne det (*J. H. Jensen*: Det sker i andre Lande!). Kunne vi blot